

השבת

של רבי נחמן חברסלב

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל דב אודסר בן ר' אייזיק שלמה, זצ"ל

ואם פרוח תפרח הצרעת ... טהור הוא.

[שילוח הקן - הלכה ד' - י"א]

מי שהוא במדרגות גבוהות מאד מאד, גבוה מעל גבוה, אף על פי כן עדיין יש גבוהים עליהם בלי שיעור עד אין סוף, וכמובן מזה בהמעשה של השבעה בעטלירש (עיין ספר סיפורי מעשיות) בכל מיני התפארות של כל הכתוב הקדושות והנוראות שמספר מהם שם שהקטן שבכל כת וכת הקדוש היה גבוה מאד מאד, ואף על פי כן לא היה לו ערך נגד הגבוה ממנו וגם הגבוה ממנו לא היה לו ערך נגד הגבוה עוד יותר, וכן להלן (כמבואר בדברינו מזה במקום אחר, ואין כאן מקומו להאריך בזה).

וכן להיפך, אפילו מי שהוא בדיוטא התחתונה בתכלית השפלות והפחיתות - אפילו בהיכלין דמסאבותא - גם שם אין קץ וגבול לאלקותו יתברך; וכמו שאין סוף לאלקותו במעלות עליונות כי גבוה מעל גבוה וכו', כמו כן ממש אין סוף ותכלית לאלקותו יתברך במדרגות התחתונות, כי גם במדרגות התחתונות בתכלית תכלית דיוטא התחתונה, חס ושלוש, אין מקום ואין טומאה שלא יוכלו למצוא גם שם את ה' יתברך. כי מלכותו בכל משלה, וכמבואר בדברי אדמו"ר ז"ל מזה כמה פעמים.

אדרבא, לפעמים, כשאדם בדיוטא התחתונה מאד מאד והסטרא אחרא והטומאה מתפשטין עליו מאד, ורוצין לבולעו לגמרי חס ושלוש חס ושלוש, אז דייקא הוא יתברך מרחם עליו ושולח לו טהרה וסיוע מלעילא, כדי שיוכל להחיות את עצמו ולשוב אליו יתברך, או על כל פנים לא יאבד לגמרי כי לא אמר ה' למחות שם ישראל, וכמו שכתוב: **כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב וכו' ראו עתה כי אני אני הוא וכו' וכתוב: ואביט ואין עוזר ואשתומם כי אין סומך ותושע לי זרועי וכו'.**

וזה מרומז במצוה זאת של נגעים שבהרת כגריס טמא ופרחה בכולו טהור כי דייקא לפעמים כשבא לתכלית הירידה אז הוא תכלית העליה ונמשך עליו טהרה ותיקון ממקום שנמשך עליו. כי אין חקר לתבונתו יתברך ולגדולתו אין חקר ואי אפשר להשיג דרכיו יתברך.

סיפור

[כוכבי אוד - מעשיות ומשלים מדבינו ז"ל]

המשל מהאינדיק. שפעם אחת, בן מלך נפל לשיגעון שהוא עוף הנקרא הינדיק, וצריך לישב ערום תחת השולחן ולגרור חתיכות לחם ועצמות כמו האינדיק. וכל הרופאים נואשו מלעזור לו ולרפאותו מזה. והמלך היה בצער גדול מזה.

עד שבא חכם אחד, ואמר אני מקבל על עצמי לרפאותו, והפשיט גם כן את עצמו ערום וישב תחת השולחן אצל בן מלך הנ"ל, וגם כן גרר פרוורים ועצמות. ושאלו בן מלך, **מי אתה ומה עושה פה!** והשיב לו, **ומה אתה עושה פה!** אמר לו, **אני הינדיק.** אמר לו, **אני גם כן הינדיק,** וישבו שניהם יחד כך איזה זמן, עד שנעשו רגילים זה עם זה.

ואז רמז החכם והשליכו להם כתונת, ואמר החכם האינדיק להבן מלך,

אתה חושב שהינדיק אינו יכול לילך עם כתונת. יכולים להיות לבוש כתונת ואף-על-פי-כן יהא הינדיק! ולבשו שניהם הכתונות.

ואחר איזה זמן רמז והשליכו להם מכנסיים. ואמר לו גם כן כנ"ל, **אתה חושב שעם מכנסיים לא יכולים להיות הינדיק וכו', עד שלבשו המכנסיים, וכן עם שאר הבגדים.**

ואחר-כך רמז והשליכו להם מאכלי אדם מהשולחן, ואמר לו, **אתה חושב שאם אוכלים מאכלים טובים, אז לא נהיה הינדיק עוד! יכולין להיות הינדיק וגם לאכול מאכלים טובים!** ואכלו.

ואחר כך אמר לו, **אתה חושב שהינדיק מוכרח להיות דוקא תחת השולחן! יכולין להיות הינדיק ולהיות אצל השולחן.** וכן התנהג עמו עד שריפא אותו לגמרי.

והנמשל מובן למבינים (אמר המעתיק, יכולים לומר שהאדם רוצה להתקרב לעבודת ה', הלא הוא הינדיק הוא מלובש בחומריות וכו'. ובדרך זה יכולים מעט מעט לקרב את עצמו לעבודת ה', עד שנכנסים לגמרי. וכן בהתקרבות אנשים על דרך זה; ודי למבין).

עצות

(מספר עצות המבוארות - פסח, א"ב)

❖ ימי חודש ניסן ימי תשובה הם, כמו ימי חודש תשרי. היינו שכמו בחודש תשרי, בימי ראש השנה, יום כיפור, סוכות ושמיני עצרת, צריך לעסוק בתשובה ובעיניני יראת ה' וקיום המצוות יותר מכל השנה, כך גם בניסן צריך לעסוק בתשובה וביראת ה' וקיום המצוות יותר משאר ימות השנה.

❖ ניסן הוא בחינת תיקון הברית. היינו שחודש זה מסוגל לתיקון הברית יותר מכל עת אחרת בשנה, אם עוסקים בעצות המסוגלות לתיקון הברית, כמבואר בספרי רבינו ז"ל, שמידת השמחה מועילה מאד לתיקון הברית. היינו שלא לתת לעצבות ולדאגות לשלוט על המוח ועל הלב, רק להתחזק במידת השמחה, הן בהרחבות גשמיות, כפי שמבאר רבינו את הפסוק (תהלים ד', ב') **בצר הרחבת לי,** הן ברוחניות צריך להתחזק בשמחה על ידי הנקודות הטובות שמוצא בעצמו, כמבואר בלקוטי מוהר"ן (חלק א', סימן רפ"ב) בתורה **אזמרה לאלקי בעודי.**

ועל ידי מידת השמחה כראוי, ממשיכים את קדושת חודש ניסן ושמחתו לכל השנה כולה, שכל השנה כולה יוכל להתחזק בשמחה כראוי, ועל ידי זה יצלל ממקרה לילה רחמנא לצלן, ויזכה לתיקון הברית.

תפילה

(לקוטי תפילות ב' - תפילה ה')

... ותעזרנו להמשיך קדושת חודש ניסן, ראש חדשים, עלינו ועל כל ישראל וכשם שהוצאת בו את עמך ישראל מגלות מצרים, ערוות הארץ, שהוא פגם הברית, כן ברחמיך הרבים תושיענו ותגאלנו בכל דור ודור,

וממילא מובן גודל עוצם גנם המחלוקת שחולקין על הצדיק הנ"ל, שגורם להרס אלפים ורבבות בתים ועירות גדולות ומדינות שלמות נפלאות ונוראות, שהיו נבנין ברוחניות על ידי תוספת השכנים שהיו נתוספין על הקבוץ הקדוש אם לא היה המחלוקת, וכן גורמין על ידי זה לעכב קבוץ הנדחים ובנין ירושלים כנ"ל (הלכות נזקי שכנים - הלכה ד', אות י"א י"ב י"ג י"ד).

בכל שנה ושנה, לכל נפש ונפש, מעמד ישראל, שתצילנו כולנו בכח קדושת החודש הזה, ראש חדשים, ראשון הוא לנו לחודשי השנה, שהוא חודש ניסן הקדוש, גאולת וישועת ישראל, שנוכה כולנו על ידי זה לגאולת הנפש באמת, שתגאלנו ותפדה נפשנו מהרה מברר שחת, מטיט היוון.

ותוציאנו ממצולות ים, ותציל נפשותינו האומללות מאד מפגם מקרה לילה, חס ושלום, ולא נכשל בעוון זה לעולם, אנתנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל מעתה ועד עולם, לא בשוגג ולא במזיד, לא באונס ולא ברצון ...

אכילה

(מספר אוצר הידאה - אכילה - י"ג)

עיקר קדושת אכילת ישראל הוא בארץ-ישראל, ששם כל הקדושות; ועיקר קדושת ארץ-ישראל היא בענין האכילה, שזה בחינת כל המצות התלויות בארץ שהם בענין האכילה, כגון תרומות ומעשרות וכו'.

ועל-כן עיקר ברכת-הנהנין הוא לברך לה' יתברך על ארץ-ישראל, כמו שכתוב: **וברכת וכו' על הארץ הטובה**, ומשם נלמד גם כל הברכות שלפני האכילה, כמאמר רבותינו ז"ל, כי כל הברכות הם להמשיך קדושת ארץ-ישראל על האכילה; ומחמת שעיקר קדושת ארץ-ישראל נמשך מבחינת **כח מעשיו הגיד לעמו** וכו', כמאמר רבותינו ז"ל על פסוק **בראשית ברא** אמר רבי יצחק וכו', שזה בחינת עשרים-ושמונה אתון דעבדא דבראשית, שהם בחינת עשרים-ושמונה פרקין דידיים.

ועל-כן כשרוצה לאכול לחם - שהוא עיקר חיות האדם - צריך לטול ידיו, כדי להמשיך מימי החסד, שהם בחינת החסד-חיים שבו נברא העולם על-ידי עשרים-ושמונה אתון הנ"ל, שעל-ידי-זה נמשך קדושת ארץ-ישראל, שזה עיקר תיקון האכילה כנ"ל. ומחמת שעיקר שלמות התגלות קדושת ארץ-ישראל היה בימי שלמה, כמבואר בפנים, עד שזכה על-ידי-זה לבנות את הבית-המקדש, שהוא עיקר קדושת ארץ-ישראל, על-כן הוא דיקא תיקון נטילת-ידים לסעודה (הלכות בית-הכנסת, הלכה ה', אותיות לי"א).

חיי מוהר"ן

(חיי מוהר"ן - גודל יקרת ראש השנה שלו - ת"ג)

אמר, **הראש השנה שלי עולה על הכל. והיה פלא אצלי מאחר שהמקורבים שלי מאמינים לי, ולמה לא יזהרו כל האנשים המקורבים אלי שיהיו כולם על ראש-השנה איש לא יעדר? כי כל ענין שלי הוא רק ראש-השנה.**

והזהיר לעשות כרוז, שכל מי שסר אל משמעתו ומקורב אליו יהיה על ראש-השנה אצלו, לא יחסר איש. ומי שזוכה להיות על ראש-השנה ראוי לו לשמוח מאד מאד. **אכלו מעדנים ושתו ממתקים, כי חדות ה' היא מעוזכם**, וזה נאמר על ראש-השנה.

עלונים

עלונים: 056-741701 / 067-587032
02-5829086

תרומות: דואר, מספר חשבון 89-2255-7

מכתבים: ת.ד. 27100 ירושלים 91270

שידוכי מצוה:
056-870043 (10:00-20:00)

אחינו בית ישראל

תרמו נא בעין יפה
למען קיום הוצאת
העלון

בכ"ל סניפי הדואר
חשבון 89-2255-7

תזכו למצות

מכתב

(מספר א"ב הנחל ב' - מכתב רס"ב)

... שהוא מקור החיות והקיום של ישראל, ואפילו מי שירד כמו שירד ונתעה כמו שנתעה בתאוותיו ומדותיו כמו שנתעה, חס ושלום, אין שום מקולקל ופגום וחוטא בעולם שלא ימצא תקוה ותיקון לנצח על ידי התקרבות להצדיק האמת באמת לאמיתו ...

צדיק

(מספר אוצר הידאה - צדיק - קצ"ב)

מי שרוצה לחוס על חייו ולהסתכל על התכלית האמתית למען ייטיב לו לעד, צריך להשתדל בכל כחו, שיהיה על כל פנים שכן לכל מקום שמוצא איזה קבוץ של כשרים ויראי ה' המקורבים לצדיקי אמת, העוסקים לגשת אל הקודש ולהתפלל בכוונה וכו'.

כי צריכין לזהר מאד להיות נטפל לעושי מצוה, כמו שאמרו רבותינו ז"ל, כי אין ערך להעבודה שיעבוד אדם בעצמו, אפילו כל היום, אם הוא חלוק מיראי ה' האמתיים, לנקודה טובה אחת שעושה כשמצטרף ומתחבר לקבוץ היראים באמת. כי כשמתחבר לקבוץ היראים והכשרים והוא בבחינת תוספת שכן אליהם. ועל ידי זה מתרבין ומתגדלין בתי התפלה אלפי אלפים ורבי רבבות לאין קץ.

ועל כן מתגרה ומתגבר הבעל דבר בכל דור, להרבות מחלוקת על הצדיק הגדול האמתית, העוסק בזה לצרף ולבנות רבוי הבתים הקדושים הנפלאים הנ"ל. ואם לא היה המחלוקת, כבר היו מתרבין בתי התפלה כל כך על ידי תוספת שכנים הרבה, עד שכבר היו מתקבצין כל הנדחים, והיתה ירושלים נבנית עם כל ארמונותיה, והיה כבר כל הטובות לישראל.

כי הצדיק הגדול האמתית, הוא בחינת כלל התורה והתפלה שכלולים מכל רבוי הבתים לאין קץ שנעשים על ידי כל השכנים של הקבוץ הקדוש. כי זה הצדיק הוא **הראש בית**, כי הוא העיקר והראש שעוסק לקבץ כל נפשות השכנים הנ"ל ובונה ומצרף מהם כל עצם רבוי הבתים הנ"ל, והוא הבעל הבית וכולם נקראים שכנים אצלו.

ואשרי מי שמקרב את עצמו ונטפל אליו באמת להיות שכן אצלו, עליו נאמר **טוב לצדיק טוב לשכנו**. כי תיכף כשנתחבר אצלו ולהקבוץ הקדוש שלו, אפלו בנגיעה כלשהי ונטפל אליהם כמו שכן בעלמא, תכף נתרבין הבתים של התפלה אלפי אלפים ורבי רבבות לאין קץ.

ועל זה נאמר **אשרי אדם שומע לי לשקד על דלתותי יום יום לשמור מזוזות פתחי**. כי אפילו מי שהוא שוקד לעמוד רק אצל הדלתות והפתחים של הבתים של הקבוץ הקדוש, אשרי לו.